

skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrk-
tal; dock må ingen utöfva rösträtt för större antal rö-
ster, än som svarar emot en tretiondedel af kommunens
hela röstetal efter röstlängden.“

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

P. Hübnette.

N:o 117.

*Af Herr Nils Hansson: Angående beviljande af ett tomtreglerings-
anslag till köpingen Båstad.*

Från äldsta tider har det varit vanligt, att, då ett samhälle genom olyckor lider någon svårare förlust, vare sig genom eldsvåda, vattenöfver-
svämning, missväxtår eller andra orsaker, Riksdagen då, genom anslag till
det nödställda folket, endera med eller utan återbetalningsskyldighet, hulpit
de lidande och derigenom satt dem i tillfälle att ånyo utöfva sin verksam-
het, hvarigenom dess bestånd och utveckling beror.

Ett tillfälle erbjuder sig nu för Riksdagen att ytterligare bistå ett
hårt pröfvadt samhälle, som är i stort behof af hjälp. Det är denna gång
ett mindre, men aktningvärdt och framåtskridande samhälle, som drabbats
af en hård pröfning, nemligen köpingen Båstad, hvilken till större delen,
genom eldsvåda, afbrände den 9 Juni 1870. Känbarare blef förlusten
derigenom, att endast ett mindre antal af de nedbrända åbyggnaderna voro
brandförsäkrade. Att husegare icke assurerat sina egendomar, synes väl vid
första påseendet vara en svår försummelse; men då nämnda köping icke

hade stadsprivilegier, förnekades all rätt till inträde i städernas allmänna brandförsäkringsverk; äfven förnekades rätt till inträde uti brandstodsforeningen för angränsande södra Åsbo och Bjäre härad, hvartill hufvudsakliga anledningen var, att husen voro tätt sammanbyggda och flertalet täckta med halm, hvilket senare utgjorde ett väsendtligt hinder för vinnande af inträde i enskilda assurancesbolag, synnerligast som afgiftens storlek befanns större än husegare i allmänhet förmådde betala.

För att nu på tidsenligt och fördelaktigaste sätt kunna ordna köpingens byggnadsutrymme samt dess blifvande gator och torg, har det hårdt pröfvade samhället måst vidkännas stora uppoffringar för tomtreglering med utbyte och handel af jord.

Med anledning af förut antydda förhållanden har kommunalnämnden i Båstad, uti en af Konungens Befallningshafvande i Christianstads län förordad ansökan, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes till nästlidne års församlade Riksdag göra nådig framställning om beviljande åt nämnde köping af ett anslag utan återbetalningsskyldighet till ett belopp af 5,654 R:dr såsom bidrag till bestridande af kostnaderna för ordnande af gator och torg inom den vid eldsvådan den 9 Juni 1870 afbrända delen af köpingen. Men Kongl. Maj:t har i nådig skrifvelse af den 28 nästlidne Mars tillkännagifvit, det sådana omständigheter i förevarande fall icke förekommit, som må föranleda aflåtande af nådig proposition till Riksdagen om medels anvisande för berörda ändamål.

För köpingen Båstad är det ganska beklagansvärdt, att skäl och omständigheter icke blifvit anförda, ur hvilka Kongl. Maj:t funnit anledning till Riksdagen afgifva nådig proposition i berörda hänseende; då hjälpen säkert icke uteblifvit.

Gerna medgifves, att Båstad icke är någon riksviktig plats, som staten har eller för närvarande kan påräkna stora fördelar utaf, men häremot kan dock andragas, att Båstad är en af sydvestra Sveriges förnämsta och mest besökta badorter, har ett utmärkt godt läge för en större hamnanläggning, samt är omgifven af en rikt befolkad trakt, som med sin spanmåls- och öfriga handel är hänvisad till denna plats, hvaraf följer, att staten i en icke långt aflägsen framtid med säkerhet torde kunna påräkna rätt goda inkomster från detta handels-, sjöfarts- och industriidkande samhälle.

Såsom ytterligare motiv för denna min motion är jag i tillfälle omnämna fall, som varit liknande med ofvannämnda, och der har hjälpen icke uteblifvit — till exempel Ronneby köping erhöi, efter den eldsvåda som der för några år sedan härjade, ett genom riksdagsbeslut år 1865—1866 ganska anseeligt anslag af 30,000 R:dr utan återbetalningsskyldighet. Vill man nu jmföra Båstad och Ronneby med hvarandra, så har jag svårt inse några skäl, hvarför den ena köpingen borde hafva och den andra icke hafva hjelp.

Enligt min åsigt bör så väl ett mindre som ett större samhälle inom riket, som lider en utan eget förvållande svår förlust, hafva lika rätt att af statskassan till någon del hjälpas ur sitt betryck.

Såsom representant för Båstad är det min pligt att försöka få antydda olägenhet derstädes afhjelpat eller åtminstone till någon del lindrad, och, ehuru statskassan betydligt anlitas, vill jag dock under nämnda, verkligen ömmande omständigheter, jemte det jag utbeder mig tillåtelse att till det Utskott, som kommer att behandla denna motion, få inkomma med tillhörande handlingar, anhålla,

det Riksdagen behagade, utan återbetalningsskyldighet, anslå till köpingen Båstad 5,600 R:dr, att användas till tomtregleringen derstädes och dermed i samband stående kostnader.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Nils Hansson.

Häruti instämmer

S. Benj. Linné.